

Ingrid Pollard Hasselbladpristagare 2024

Pressmeddelande
Göteborg
8 mars 2024
Victor Hasselblads
födelsedag

Hasselbladstiftelsen har nöjet att meddela att Ingrid Pollard utsetts till 2024 års mottagare av Hasselbladpriset med prissumman 2 000 000 kronor och en guldmedalj. Priset består även av en Hasselbladkamera från det Göteborgsbaserade företaget Hasselblad. Prisutdelningen äger rum i Göteborg den 11 oktober 2024, samma dag som en utställning med Ingrid Pollard öppnar på Hasselblad Center och en ny publikation om konstnären ges ut. I samband med pristagarens besök i Göteborg arrangeras ett seminarium i samarbete med Länsstyrelsen, samt en konsert med Göteborgs Symfoniker, Sveriges nationalorkester.

Stiftelsens motivering till valet av Ingrid Pollard som 2024 års Hasselbladpristagare:

Ingrid Pollard har under de senaste fyra decennierna använt fotografi för att ifrågasätta djupt rotade sociala och kulturella strukturer bakom rasism, identitet, gemenskap och kön. Hennes verk synliggör både subtila och uppenbara orättvisor genom sitt fokus på det brittiska landskapet, ikonografi och identitet, samtidigt som hon utmanar fotografiet och dess historia. Formmässigt använder hon porträtt, arkivmaterial, objekt och text för att skapa komplexa installationer. Pollard är född i Guyana och uppvuxen i Storbritannien och har konsekvent arbetat med kolonial historia och hur den fortsätter påverka samhället, både i sitt konstnärskap och som lärare i fotografi. Ingrid Pollard har ett stort inflytande på en yngre generation av konstnärer och teoretiker.

Juryn bakom Hasselbladpriset 2024

Juryn som nominerat årets pristagare till Hasselbladstiftelsens styrelse har bestått av:

John Fleetwood, juryordförande

Chef för Photo., South Africa,
samt ansvarig för fotografi vid
Royal Academy of Art, Haag,
Nederländerna

Yves Chatap

Frilanscurator, Frankrike

Joan Fontcuberta

Hasselbladpristagare 2013, Spanien

Shoair Mavlian

Chef, Photographers' Gallery,
Storbritannien

Francesco Zanot

Frilanscurator, Italien

Karolina Ziębińska-Lewandowska

Chef, Museum of Warsaw, Polen

Ingrid Pollard: "Det är en stor ära att tilldelas Hasselbladpriset. Det kommer vid en tidpunkt i mitt liv då jag är äldre och mer erfaren, vilket ger mig en möjlighet att stödja yngre fotografer och forskare, vilket jag tänker göra. Jag vill att priset också kommer andra till del."

Kalle Sanner, Hasselbladstiftelsens VD: "Ingrid Pollards omfattande konstnärskap behandlar några av vår tids mest angelägna frågor. Vi är glada och hedrade över hon är den 44:e Hasselbladpristagaren och att få visa hennes arbeten för en stor publik i Skandinavien."

Om Ingrid Pollard

Ingrid Pollard är en ledande fotograf och konstnär inom brittisk samtidskonst. Hon är född 1953 i Georgetown, Guyana och uppvuxen i London. Idag bor och arbetar hon i Northumberland, nordöstra England.

Pollards arbeten kretsar kring ett utforskande av rasism och kolonialism, ofta med utgångspunkt från egna erfarenheter och hennes forskning. Hon intresserar sig särskilt för hur dessa frågor manifesteras i urbana rum såväl som i landskapet. En central del i hennes konstnärskap är det stora intresset för fotografi; dess tekniska egenskaper, dess materialitet och potential, såväl som dess historiska användning i utövandet av kontroll och makt.

Ingrid Pollards fotografiska bana började under tidigt 1980-tal, när hon arbetade på Lenthall Road Workshop i östra London. Verksamheten erbjöd kurser i screentryck och fotografi och vände sig framför allt till politiska aktivister inom feministiska, antirasistiska och HBTQI-kretsar. Det blev en viktig, kreativ knytpunkt där förbisedda personer fick möjlighet att göra sin röst hörd. Ingrid Pollard beskrev verksamhetens fotografiska arbete som ett politiskt hantverk. Erfarenheterna på Lenthall Road Workshop och hennes efterföljande undervisning för olika grupper och på lärosäten lade grunden för ett utforskande av fotografins historia och ett experimentfullt bildskapande. Hennes konstnärliga metod förenar självbiografiska berättelser med fotografier och texter, samt historia och teori, i verk som handlar om samtiden.

Landskap och identitet

Ingrid Pollards intresse för landskap löper som en röd tråd genom hela konstnärskapet. Det handlar om ett symboliskt utforskande av hur historiska händelser manifesteras – mer eller mindre subtilt – i landskapet. Ett av hennes tidigaste och mest uppmärksammade arbeten är serien *Pastoral Interlude* från 1987, som behandlar föreställningar om vad som anses vara engelskt i relation till den svarta kroppen. De handkolorerade bilderna skildrar svarta personer som befinner sig i den engelska landsbygden. De romantiska och idylliska scenerna förenas med poetiska texter som lyfter fram förbisedda perspektiv på det brittiska imperiet, kolonialism, klass och de spänningar som frågor om tillhörighet och ägande kan väcka. Bilderna är tagna under konstnärens resor och utflykter och porträtten

föreställer hennes vänner. I *Seaside Series* från 1989 ser vi i stället konstnären själv. Här förenas självporträtten med texter som utforskar berättelser och språkbruk inom turistnäringen, tillsammans med souvenirer från den brittiska kuststaden Hastings – platsen för normandernas invasion av England 1066. Verket kom till när Margaret Thatcher var landets premiärminister i en tid präglad av främlingsfientlighet. Genom att skildra sig själv – en svart kvinna född i Guyana som emigrerat till England som barn – på denna historiskt viktiga plats, antyder Pollard att migration och invasion är begrepp som ofta förväxlas inom rasistisk retorik. Samma år, 1989, tillkommer verket *Oceans Apart* som också utspelar sig vid havet. Här utgår konstnären återigen från sig själv och sin familjehistoria. I verket utforskar hon kopplingarna mellan de farleder som löper mellan engelska och kontinentala Europas kuster, med de i Karibien och övriga Amerika. Detta är platser för livsavgörande ankomster och avresor – påtvingade såväl som frivilliga. Pollards far emigrerade från Guyana till Storbritannien i mitten av 1950-talet och resten av familjen kom några år senare. Dessa arbeten behandlar, på ett finkänsligt sätt, en familjs erfarenheter av resan över Atlanten, om separation, längtan och saknad, samtidigt som det sätter deras personliga historia i en större historisk och politisk kontext. Ingrid Pollard lyfter fram migrantens berättelser och liv framför officiella historier.

Liknande teman behandlas i skulpturen *Flotilla of Fragility* (2008). Här ser vi femtio båtar som svävar över en blå plattform. De ser ut att vara vikta i papper, men är gjutna i porslin. En flotta som vanligtvis symboliserar makt och styrka blir här barnsligt lekfull och skör i pappersform. De står i stark kontrast till de farliga förhållanden som rådde vid resor över Atlanten under tiden för triangelhandeln. Serien *The Boy Who Watches Ships Go By* från 2002 är ett av många arbeten där Ingrid Pollard påminner om det brittiska imperiets försummade historia. Här skildras landskapet och historierna i Sunderland Point – idag en lugn kuststad i England, men som en gång var en viktig hamn för handel. Titeln refererar till en förslavad pojke kallad Sambo. Enligt flera olika och obekräftade utsagor fördes han till Storbritannien ombord på ett skepp som kaptenens tjänare. Efter att ha blivit sjuk lämnades han kvar och dog där 1739. Hans grav i ovigd jord på ett fält vid kusten, är en påminnelse om att slaveriets historia finns inbäddad i själva jorden i det brittiska landskapet.

Fotografi och makt

Fotografiets betydelse inom det koloniala projektet och de fotografiska arkiven behandlas i serien *The Valentine Days* från 2017, som utgår från bilder av den brittiska kolonin Jamaica från sent 1800-tal. Dessa producerades av de skotska bröderna Valentine i syfte att visa upp kolonins frodiga överflöd, inklusive skildringar av invånarna som naturresurser. Pollard fokuserar på de arbetande figurerna i bilderna och gör dem till berättelsens huvudkaraktärer. Genom att handkolorera bilderna och synliggöra dessa personer utmanar hon de narrativ som förpassar svartas erfarenheter till fotnoter i mänsklighetens historia. Hon framhäver de inte bara som individer

med agens utan lyfter också fram deras plats i historien.

Kolonialismens mer subtila, men icke desto mindre kraftfulla och viktiga maktmedel och hierarkier utforskas i *Bow Down and Very Low – 123*, från 2021. Verket består av tre kinetiska skulpturer gjorda i samarbete med konstnären Oliver Smart. De är tillverkade av upphittade föremål som metallsågar, rep och basebollträn. Deras motordrivna rörelser kan uppfattas på olika sätt, både som respektfulla gester eller, sett ur ett annat perspektiv, som att de håller på att kollapsa eller till och med hotar att attackera. Skulpturernas bugande och knäböjande som kan referera till statusmässiga gester som upprätthåller hierarkier och sociala spel, visas tillsammans med stillbilder från propagandafilmen *Springtime in an English Village* (1944), producerad av brittiska Colonial Film Unit. Filmen kretsar kring en svart flicka som fått äran att bli majdrottning – en brittisk tradition som välkomnar våren. Målgruppen för denna rekryteringsfilm var den svarta befolkningen i de brittiska kolonierna. Pollard pekar dock på ett viktigt och signalbärande inslag i filmen, nämligen att flickan tvingas buga inför sina kamrater, trots att hon är drottning. Liksom de kinetiska figurerna upprepar sina gester, upprepar också flickan sina bugande rörelser.

Representation, minne och glömska

Verket *Self Evident* från 1992 består dels av en serie fotografier monterade i ljuslådor, föreställande vuxna människor i färgstarka, brittiska sommarlandskap. Figurerna blundar eller tittar bort från kameran. De bär också på vardagliga föremål som en tidning, blommor, eller livsmedelsprodukter – som i ett större perspektiv för tankarna till kolonialism, exploatering av människor och förflyttning av naturresurser och rikedomar från det globala syd till det globala nord. Den andra delen av serien består av svartvita barnporträtt. Barnen tittar rakt in i kameran och konfronterar oss med sina blickar. Till skillnad från de vuxna tycks barnen besitta ett självförtroende och en självklarhet i tillvaron. De är fotograferade i vad som ser ut att vara en studiomiljö, mot en neutral fond som ytterligare förstärker att de är egna individer, ännu opåverkade av potentiella historiska orättvisor och begränsningar. De två delarna av serien är installerade mitt emot varandra, vilket skapar ett binärt spänningsfält mellan de båda bildvärldarna som besökaren tvingas navigera emellan.

Representation av svarta i urbana landskap utforskas i serien *Seventeen of Sixty Eight* från 2019. Som del av sina efterforskningar i projektet besökte Ingrid Pollard många pubar och platser i Storbritannien vars namn och arkitektur verkar bottna i rasism, med stereotypa skildringar av svarta och namnet "Black Boy". Detta är ännu ett exempel på hur slaveriets historia, rasism och Storbritanniens koloniala arv neutraliserats och blivit en del av vardagslivet. I installationen blir fotografier, text, skyltar och föremål till vittnesmål som sakligt redovisar ett återkommande mönster som synliggör historien och som finns där, mitt framför oss.

Pollards intresse för landskap och geologi tar en mycket konkret form i serien *Landscape Trauma* från 2001. De abstrakta bilderna föreställer stenformationer som, betraktade på håll skulle kunna vara allt från topografier av bergskedjor, kroppens inre eller främmande planeter. Ingrid Pollard har beskrivit att arbetena fokuserar på grundläggande förlopp i naturen där mineraler förenas i ständigt pågående kemiska processer som inte är synliga för blotta ögat. Här finns också konstnärens intresse för tidigt fotografi – där kalium, magnesium, silver, platina och guld är centrala ämnen i mediets historia, och som alla kommer ur jorden. Bilderna är storskaliga – upp till tre gånger två meter – och betonar naturens inneboende kraft och komposition som formats under miljontals år, men även människans jämförelsevis korta tillvaro på planeten.

Biografi

Ingrid Pollard tog sin kandidatexamen vid London College of Printing 1988, sin masterexamen i fotografi vid University of Derby 1995 och sin doktorsexamen vid University of Westminster 2016. Hennes verk ingår i många samlingar, inklusive Tate, Victoria & Albert Museum och UK Arts Council Collection. Hon har mottagit BALTIC Artists' Award och Paul Hamlyn Foundation Award, båda 2019. MK Gallery och Ingrid Pollard var mottagare av Freelands Award 2020, vilket möjliggjorde den första retrospektiva utställningen över hennes konstnärskap två år senare. År 2022 nominerades hon till det prestigefulla konstpriset Turner Prize och 2023 tilldelades hon utmärkelsen Member of the Order of the British Empire (MBE) för sitt förtjänstfulla arbete inom konst. Hon har undervisat i fotografi vid bland annat Newcastle University, Kingston University, University of Hertfordshire, Croydon College of Art och University of Wales, Newport.

Utställningen på Hasselblad Center blir pristagarens första separatutställning i Sverige.

Om Hasselbladstiftelsen

Stiftelsen bildades 1979 i enlighet med Erna och Victor Hasselblads testamente. Syftet med stiftelsen är att främja vetenskaplig utbildning och forskning inom fotografi och naturvetenskap. Stiftelsens årliga internationella pris för framstående fotografisk gärning anses vara ett av världens mest prestigefyllda fotografipriser.

Stiftelsen har en fotografisk samling med fokus på Hasselbladpristagare och nordiska fotografer. Hasselblad Center, som ligger i Göteborgs konstmuseum, är stiftelsens utställningsplats. Ytterligare stipendier för fotografiskt främjande delas årligen ut och stiftelsen är engagerad i det akademiska och konstnärliga forskningsområdet genom bokutgivning, symposier och samarbeten med svenska och internationella universitet.

Hasselbladpristagare**2024 Ingrid Pollard**

2023 Carrie Mae Weems

2022 Dayanita Singh

2021 No prize awarded

2020 Alfredo Jaar

2019 Daido Moriyama

2018 Oscar Muñoz

2017 Rineke Dijkstra

2016 Stan Douglas

2015 Wolfgang Tillmans

2014 Ishiuchi Miyako

2013 Joan Fontcuberta

2012 Paul Graham

2011 Walid Raad

2010 Sophie Calle

2009 Robert Adams

2008 Graciela Iturbide

2007 Nan Goldin

2006 David Goldblatt

2005 Lee Friedlander

2004 Bernd & Hilla Becher

2003 Malick Sidibé

2002 Jeff Wall

2001 Hiroshi Sugimoto

2000 Boris Mikhailov

1999 Cindy Sherman

1998 William Eggleston

1997 Christer Strömholm

1996 Robert Frank

1995 Robert Häusser

1994 Susan Meiselas

1993 Sune Jonsson

1992 Josef Koudelka

1991 Richard Avedon

1990 William Klein

1989 Sebastião Salgado

1988 Edouard Boubat

1987 Hiroshi Hamaya

1986 Ernst Haas

1985 Irving Penn

1984 Manuel Alvarez Bravo

1983 No prize awarded

1982 Henri Cartier-Bresson

1981 Ansel Adams

1980 Lennart Nilsson

Kontakt

Mer information och pressmaterial:

www.hasselbladfoundation.se

Lösenord för pressinloggning: press

Presskontakt:

Jenny Blixt, kommunikatör

Telefon 031 778 21 54

Mobil 0708 93 07 12

E-post: jenny.blixt@hasselbladfoundation.se

Adress:

Hasselbladstiftelsen

Ekmansgatan 8, 412 56 Göteborg

Facebook: Hasselblad Foundation

Instagram: [@hasselbladfoundation](https://www.instagram.com/hasselbladfoundation)

[#hasselbladaward](https://www.instagram.com/hasselbladaward)